

Đường Đi, Lễ Thật Và Sự Sống

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Giăng 13:1-20; Giăng 14:1-3; Đa-ni-ên 7:27; Giăng 14:5-11; Giăng 1:14; Cô-lô-se 1:16, 17; Giăng 5:38-40.*

CÂU GỐC: “Chẳng hề ai thấy Đức Chúa Trời; chỉ Con một ở trong lòng Cha, là Đấng đã giải bày Cha cho chúng ta biết” (*Giăng 1:18*).

Sách Giăng được chia thành bốn phần: (1) Sự khởi thủy (*Giăng 1:1-18*), (2) Quyển sách về Những Phép Lạ (*Giăng 1:19-12:50*), (3) Quyển sách về Sự Vinh Hiển (*Giăng 13:1-20:31*), và (4) Quyển sách về Sự Kết Thúc (*Giăng 21:1-25*). Cho đến nay, chủ yếu ta nghiên cứu về Sự khởi thủy và Những phép lạ. Hai phần này của sách Giăng sử dụng các phép lạ, những cuộc trò chuyện và lời dạy của Đức Chúa Giê-su để giúp ta hiểu Ngài là ai. Bây giờ bài học ta sẽ nghiên cứu phần thứ ba của Giăng: Về Sự Vinh Hiển.

Đức Chúa Giê-su so sánh chính Ngài với bảy điều khác nhau giúp giải thích Ngài là ai. Bảy biểu tượng này bắt đầu bằng “TA LÀ”. (1) Đức Chúa Giê-su phán: “TA LÀ Bánh Sự Sống” (*Giăng 6:35, 41, 48, 51*). (2) Đức Chúa Giê-su cũng là Sự sáng của thế gian (*Giăng 8:12, Giăng 9:5*). (3) Đức Chúa Giê-su là Cái cửa hay Cái cổng (*Giăng 10:7, 9*). (4) Đức Chúa Giê-su là Người chăn chiên hiền lành (*Giăng 10:11, 14*). (5) Đức Chúa Giê-su là Đấng sống lại và sự sống (*Giăng 11:25*). (6) Đức Chúa Giê-su là đường đi, lễ thật và sự sống (*Giăng 14:6*). Cuối cùng, Đức Chúa Giê-su là cây nho thật (*Giăng 15:1,5*).

Tuần này ta sẽ bắt đầu bài học với bài giảng của Chúa Giê-su. Bài giảng này bắt đầu bằng việc Chúa Giê-su rửa chân cho những người theo Ngài. Sau đó ta sẽ nghiên cứu cụm từ “TA LÀ” trong Giăng 14 (“Ta là đường đi, lễ thật và sự sống”).

**Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát ngày 7 tháng 12.*

Ta Đã Làm Gương Cho Các Người

Chúng ta nghiên cứu Bài giảng Chia Ly của Chúa Giê-su trong Giảng 13-17. Trong bài giảng này, Chúa dạy những người theo Ngài những điều phải mong đợi và thực hiện trong tương lai. Ngài giúp những người theo Ngài cảm thấy yên tâm hơn khi Ngài rời khỏi họ. Chúa Giê-su hứa sẽ ban cho họ một Đấng Yên Ủi (*Đức Thánh Linh; Giảng 14-16*). Ngài cũng phán dạy những người theo Ngài rằng họ sẽ cảm thấy buồn trong tương lai vì thời kỳ khó khăn đang đến (*Giảng 15-16*). Sau đó, Chúa khích lệ những người theo Ngài hãy giữ vững đức tin (*Giảng 15*).

Đọc câu chuyện trong Giảng 13:1-20. Điều gì xảy ra trong câu chuyện này? Tại sao câu chuyện này lại quan trọng đến vậy? Chúa Giê-su muốn dạy những người theo Ngài những bài học gì?

Vào thời Chúa Giê-su, mọi người đi chân trần hoặc mang dép. Mang dép thường sẽ hở ngón, có thể hở vài ngón hoặc toàn bộ bàn chân. Vì vậy, bàn chân bị bao phủ bởi bụi bẩn. nô lệ hoặc người hầu rửa chân cho khách đến nhà dùng bữa. Nhưng không có đầy tớ nào ở cùng Chúa Giê-su và các môn đồ vào đêm Chúa ăn bữa cuối cùng với các môn đồ trước khi Ngài bị bắt.

Trước sự ngỡ ngàng của mọi người, Chúa Giê-su đứng dậy từ bữa ăn và rửa chân cho tất cả những người theo Ngài. Giảng 13:4,5 cho chúng ta biết mọi điều Chúa Giê-su đã làm. Giảng kể cho ta nghe mọi điều Chúa đã làm vì Giảng muốn ta hiểu rằng Chúa Giê-su đang làm một điều gì đó rất đặc biệt. Chúa Giê-su là Đức Chúa Trời. Bây giờ Chúa đang làm công việc của một người đầy tớ! Đức Chúa Giê-su trút bỏ mọi kiêu ngạo trong lòng và quỳ xuống rửa chân cho các tôi tớ hoặc những người theo Ngài!

Lời nói và hành vi của Phi-e-rơ trong Giảng 13:8-11 cho ta thấy những người theo Chúa Giê-su đã hiểu lầm hành động của Ngài đến mức nào. Làm sao Chúa Giê-su, Đấng Cứu Thế, Thầy của họ, lại có thể hạ mình xuống để thực hiện công việc thấp hèn này? Phi-e-rơ không chịu để Chúa rửa chân cho mình. Đức Chúa Giê-su nói với Phi-e-rơ rằng nếu ông từ chối thì ông không có phần gì với Ngài. Vì vậy, Phi-e-rơ đã yêu cầu nhiều hơn vì ông muốn được gần gũi với Chúa Giê-su bằng mọi cách.

Khi hạ mình xuống để rửa chân cho những người theo Ngài, Chúa Giê-su cho ta thấy Ngài là ai. Trong Giảng 13:13, Chúa Giê-su nói Ngài là Thầy và là Chúa. Những danh xưng này cho ta thấy rằng Ngài có nhiều quyền năng và uy quyền. Nhưng Chúa Giê-su dạy rằng uy quyền phải được dùng để phục vụ người khác chứ không phải để làm cho mình trở nên quyền lực hơn. Ngày nay, Giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm noi theo gương Chúa Giê-su trong việc rửa chân. Các tín hữu rửa chân cho nhau để chuẩn bị cho Lễ Tiệc Thánh.

Nghi lễ rửa chân dạy ta điều gì về việc noi gương Chúa Giê-su, và hạ mình trong sự phục vụ người khác như thế nào?

Ta Sẽ Trở Lại

Hãy nghiên cứu những gì Chúa Giê-su phán trong Giăng 14:1-3. Tại sao Chúa lại phán dạy những lời này? Ngài ban ra những lời hứa nào?

Cuối đoạn 13 của sách Giăng, Chúa Giê-su phán rằng Ngài sẽ ra đi (*Giăng 13:33*). Lời tuyên bố này khiến Phi-e-rơ hỏi Đức Chúa Giê-su Ngài đi đâu (*Giăng 13:36*). Những người theo Chúa không hiểu rằng Chúa đang nói về sự chết của Ngài trên thập giá, sự phục sinh và sự thắng thiên của Ngài. Phi-e-rơ nói rằng ông sẵn sàng chết vì Chúa Giê-su (*Giăng 13:37*). Lúc này, Ngài phán với Phi-e-rơ rằng khi gà chưa gáy, người sẽ chối ta ba lần.

Sau đó, Chúa Giê-su khuyên các môn đồ đừng quá lo lắng hay sợ hãi (*Giăng 14:1*). Khi mọi người lo lắng hoặc sợ hãi, họ thường sẽ bị bối rối. Vì vậy, Chúa Giê-su biết rằng lời phán của Ngài có thể khiến những người theo Ngài cảm thấy sợ hãi hoặc bối rối về tương lai.

Chúa Giê-su không muốn các môn đồ của mình cảm thấy sợ hãi. Vì vậy, Chúa khích lệ họ. Chúa bày tỏ cho họ hiểu hơn về những chỗ ở trên thiên đàng. Thiên đàng có nhiều chỗ ở. Chúa Giê-su sẽ lên trời để chuẩn bị chỗ ở cho con dân Chúa trong nhà của Cha Ngài. Chúa Giê-su đang nói về thời điểm sau khi Ngài hy sinh trên thập tự giá, đó là thời điểm trong tương lai khi vấn đề tội lỗi sẽ được giải quyết vĩnh viễn (*xin đọc Đa-ni-ên 7:27*).

Chúa Giê-su phán: “Khi ta đã đi, và đã sắm sẵn cho các người một chỗ rồi, ta sẽ trở lại đem các người đi với ta, hầu cho ta ở đâu thì các người cũng ở đó” (*Giăng 14:3*). Lời hứa này đang nhấn mạnh về Sự Tái Lâm.

Tại sao ta có thể tin tưởng vào lời hứa này? Để trả lời câu hỏi, ta phải xem xét hai cách khác nhau để có thể diễn giải lời hứa này. Những lời “Ta sẽ trở lại” trong *Giăng 14:3* cho ta thấy Chúa Giê-su sẽ làm gì trong tương lai. Trong tiếng Hy Lạp, những từ này nói về thì hiện tại, nên cũng có thể được viết là “Ta đang đến”, điều này cho ta thấy Chúa Giê-su đang làm gì ngay lúc này. Vì vậy, *Giăng* cho thấy một lẽ thật mạnh mẽ trong Kinh Thánh. Chúa Giê-su nói về Sự Tái Lâm của Ngài như thể nó đang xảy ra ngay lúc này! Đó là lý do tại sao ta có thể tin cậy Chúa Giê-su khi Ngài phán rằng Ngài sẽ trở lại.

Nền tảng cho sự hy vọng chúng ta về sự tái lâm của Chúa không chỉ đơn giản từ sự ứng nghiệm lời tiên tri trong Kinh Thánh. Nó còn là niềm tin chắc chắn vào Đấng đã ban ra lời hứa.

Thập giá cho ta hiểu gì về lý do tại sao ta có thể tin cậy vào lời hứa của Chúa Giê-su về Sự Tái Lâm?

Ta Là Đường Đi, Lẽ Thật Và Sự Sống

Thô-ma đã hỏi Chúa Giê-su câu hỏi nào về nơi Ngài sẽ đi đến? Chúa Giê-su đã trả lời thế nào? Nghiên cứu Giăng 14:5, 6 để có câu trả lời.

Thô-ma đã hỏi một câu hỏi thông minh. Nếu bạn không biết ai đó đi đâu thì làm sao bạn biết đường đi theo người đó? Nhưng Chúa Giê-su cho ta hiểu rằng câu hỏi này xuất phát từ tấm lòng đầy nghi ngờ chứ không phải đức tin hay sự khôn ngoan. Chúa Giê-su trả lời rằng chính Ngài là đường đi. Đích đến của đường đi này là gì? Chúa Giê-su là đường đi để ta có thể đến với Đức Chúa Cha. Trong Giăng 1:1-18, Giăng giúp ta thấy được mối tương giao mật thiết giữa Ngôi Lời (*logos*), Chúa Giê-su và Đức Chúa Cha.

Giăng 1:18 cho biết Chúa Giê-su là Đấng bày tỏ Đức Chúa Cha. Từ “*bày tỏ*” có nguồn gốc từ tiếng Hy Lạp *exēgeomai*, có nghĩa là “*giải thích*” hoặc “*làm cho ý nghĩa của một ý tưởng trở nên rõ ràng*”. Chúa Giê-su có sự hiệp một với Chúa Cha, Ngài là Đấng bày tỏ Chúa Cha cho tội nhân. Vì vậy, Chúa Giê-su là Con Đường đến với Chúa Cha. Không có Chúa Giê-su, ta bị giới hạn trong sự hiểu biết về Đức Chúa Cha.

Đọc Giăng 14:7-11. Chúa Giê-su làm sáng tỏ sự hiểu lầm của Phi-líp như thế nào?

Phi-líp muốn được gặp Đức Chúa Cha. Không một tội nhân nào có thể nhìn thấy Chúa Cha mà sống được (*so sánh với Xuất Ê-díp-tô Ký 33:17-34:9; Giăng 1:18*). Chúa Giê-su quở trách sự hiểu lầm của Phi-líp và nói với ông rằng nếu ông nhìn thấy Chúa Giê-su, thì đó chính là nhìn thấy Chúa Cha. Không có Chúa Giê-su, con đường đến với Đức Chúa Trời trở nên tăm tối và không còn chắc chắn hay rõ ràng nữa. Đức Chúa Giê-su là ánh sáng soi đường cho ta đến với Đức Chúa Trời.

Chúa Giê-su kết nối ba cụm từ với nhau: *Đường đi, Lẽ thật và Sự sống*. Cụm từ “*Đường đi*” được dùng trong Giăng 1:23 và trong Giăng 14:6. Trong Giăng 1:23, những người theo Giăng lúc đó dùng từ “*đường đi*” để nói về việc Giăng Báp-tít đi trước dọn đường cho Đức Chúa Giê-su. Từ “*Lẽ thật*” và “*Sự sống*” cũng là những chủ đề quan trọng trong sách Giăng. Bài học ngày thứ tư và thứ năm sẽ thảo luận chi tiết hơn về “*Lẽ thật*”. Việc nghiên cứu chủ đề này rất quan trọng cho thời điểm của chúng ta hôm nay. Đó là bởi vì mọi người ở khắp mọi nơi đều nghi ngờ những gì Kinh Thánh nói về “*Lẽ thật*”.

Việc nhận ra Chúa Giê-su là sự khải thị tuyệt vời nhất về Đức Chúa Cha như thế nào và tại sao là điều an ủi cho ta?

Ta Là Lẽ Thật

Đọc Giăng 1:14, 17; Giăng 8:32; Giăng 14:6; và Giăng 15:26. Giăng đã liên kết ý tưởng về Lẽ Thật với Chúa Giê-su như thế nào?

Nhiều lần trong sách Giăng, ta thấy lẽ thật và Chúa Giê-su, Đức Chúa Cha và Đức Thánh Linh có sự gắn kết chặt chẽ với nhau. Chúa Giê-su, Ngôi Lời (*logos*), được so sánh với ánh sáng chứ không phải với bóng tối (*Giăng 1:1-14; 3:19-21*). Lời nói dối có liên quan đến ma quỷ và tội lỗi (*Giăng 8:44-46*). Trong sách Giăng, lẽ thật không chỉ là thông tin và những con số chính xác. Lẽ thật cũng có nghĩa là vâng lời Chúa và làm theo những gì Ngài muốn ta làm.

“Nhiều người muốn biết Đức Chúa Trời hằng sống. Những người này muốn có Chúa trong đời sống họ. Những ý tưởng và bài viết của con người không thể thỏa đáp tấm lòng của họ. Những câu nói và sáng kiến của con người thật sự không có giá trị đối với họ. Nhưng khi họ đọc Kinh Thánh. Nhờ Kinh Thánh, họ nghe được tiếng của Chúa nói chuyện với họ. Trước đây có thể họ chỉ nghe thấy những ý tưởng của con người. Nhưng khi đọc Kinh Thánh, họ nghe được tiếng Chúa. Chúa có thể biến đổi tinh thần và ban cho mỗi người sự sống đời đời”—Ellen G. White, *Christ's Object Lessons*, tr. 40.

Hãy suy nghĩ về ý nghĩa của việc Chúa Giê-su chính là Lẽ Thật. Đức Chúa Giê-su là *logos* hay Ngôi Lời đã ở với Đức Chúa Trời ngay từ buổi ban đầu. Chúa Giê-su đã dựng nên mọi thứ (*Giăng 1:1-4*). Chúa Giê-su hiệp một với Đức Chúa Cha ngay từ ban đầu. Chúa Giê-su và Đức Chúa Cha hoàn toàn hiệp một với nhau. Chúa Giê-su cũng là Đấng “TA LÀ”. Chúa Giê-su không bị kiểm soát bởi bất cứ ai khác. Mọi sự đều được sống hoặc tồn tại bởi vì Chúa Giê-su đã dựng nên. “Vì muôn vật đã được dựng nên trong Ngài, bất luận trên trời, dưới đất, vật thấy được, vật không thấy được, hoặc ngôi vua, hoặc quyền cai trị, hoặc chấp chánh, hoặc cầm quyền, đều là bởi Ngài và vì Ngài mà được dựng nên cả. Ngài có trước muôn vật, và muôn vật đứng vững trong Ngài” (*Cô-lô-se 1:16,17*).

Chúa Giê-su không chỉ là hiện thân của lẽ thật. Chúa Giê-su là Lẽ Thật. Lẽ thật không phải là một ý tưởng hay một sáng kiến của con người. Lẽ thật là một Người! Người đó chính là Chúa Giê-su.

Chúa Giê-su là Lẽ thật, Ngài có thể được so sánh với mặt trời chiếu sáng cả trái đất (*Giăng 8:12*). C. S. Lewis nói: “Tôi tin vào Cơ Đốc giáo giống như cách tôi tin mặt trời mọc. Không những tôi nhìn thấy mặt trời, mà mặt trời còn giúp tôi nhìn thấy mọi thứ khác.”—“Is Theology Poetry?” (n. p.: Samizdat University Press, 2014), tr. 15, xuất bản năm 1944.

Chúa Giê-su là Lẽ Thật giúp ta hiểu cuộc sống và mọi sự xung quanh ta.

Kinh Thánh Và Lễ Thật

Sách Giảng cho ta hiểu về Chúa Giê-su, Ngài là đường đi, lễ thật và sự sống. Cựu Ước và Tân Ước đóng vai trò quan trọng giúp ta hiểu lễ thật Kinh Thánh. Kinh Thánh giúp ta biết Chúa Giê-su là ai và Ngài đến để làm gì.

Đọc Giảng 5:38–40. Chúa Giê-su phán dạy gì về Kinh Thánh?

Chúa Giê-su và những người theo Ngài đã dùng Kinh Thánh nhiều lần để chứng tỏ rằng Ngài là Đấng Cứu Thế. Chúa Giê-su phán: “Vì nếu các người tin Môi-se, cũng sẽ tin ta; bởi ấy là về ta mà người đã chép. Nhưng nếu các người chẳng tin những lời người chép, các người há lại tin lời ta sao?” (*Giăng 5:46,47*).

Đọc Lu-ca 24:27. Tại sao rất cần thiết khi Chúa Giê-su dùng Kinh Thánh để giải thích lý do công việc mà Đức Chúa Trời giao phó cho Ngài là vô cùng quan trọng?

Trong sách Ma-thi-ơ, Chúa Giê-su đã trích dẫn một câu trong sách Xuất Ê-díp-tô Ký và phán dạy các lãnh đạo Do Thái, “Các người há không đọc lời Đức Chúa Trời phán...?” (*Ma-thi-ơ 22:31*). Tương tự, Xa-cha-ri nói về những điều mà Đức Chúa Trời “...đã dùng miệng các thánh tiên tri phán từ thuở trước” (*Lu-ca 1:70*). Phi-e-rơ đã giảng một bài giảng vào ngày Lễ Ngũ Tuần. Lễ Ngũ Tuần là thời điểm Đức Chúa Trời ban Đức Thánh Linh trên hội thánh sau khi Chúa Giê-su thăng thiên. Trong bài giảng của mình, Phi-e-rơ nói: “Hỡi anh em ta, lời Đức Thánh Linh đã nhờ miệng vua Đa-vít mà nói tiên tri trong Kinh Thánh về tên Giu-đa, là đấng đã dẫn đường cho chúng bắt Đức Chúa Jêsus, thì phải được ứng nghiệm” (*Công vụ 1:16*).

Kinh Thánh không phải là một cuốn sách về khoa học. Kinh Thánh không giải thích chi tiết nhỏ nhất về tế bào não của con người hoặc cách hoạt động trên cơ thể con người. Nhưng Kinh Thánh cho ta biết một điều quan trọng hơn kiến thức do con người suy luận. Kinh Thánh giúp ta hiểu mình là ai và tại sao ta có mặt ở đây. Kinh Thánh giống như ánh sáng. Ánh sáng này giúp ta nhìn thấy. Không có ánh sáng, ta không thể hiểu được Chúa, Ngài là ai, ta đến từ đâu, tại sao ta có mặt trên thế giới này, cuộc sống có ý nghĩa gì và điều gì sẽ xảy ra trong tương lai.

Một số lễ thật Kinh Thánh mà khoa học không thể giải thích là gì?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Đọc sách của Ellen G. White, chương “ ‘The Light of Life,’ ” tr. 463-475, trong quyển *The Desire of Ages*; và sách của E. Edward Zinke, chương “The Authority of the Bible and the Certainty of the Second Coming,” trong sách *The Certainty of the Second Coming*, tr. 23-36.

Chúa Giê-su phán: “Ta là sự sáng của thế gian;” (*Giăng 8:12*). Khi Chúa Giê-su phán những lời này, Ngài “đang hiện diện nơi đền thờ và lúc đó có một lễ đặc biệt của người Do Thái gọi là lễ lều tạm. Ở giữa đền thờ có hai chân đèn lớn. Sau nghi lễ dâng hiến vào buổi tối, tất cả đèn đều được thắp sáng. Ánh sáng từ những ngọn đèn chiếu sáng thành phố Giê-ru-sa-lem. Những ngọn đèn giúp người Do Thái nhớ lại thời điểm Chúa dẫn dắt dân Ngài bằng trụ lửa để họ có thể băng qua sa mạc. Ánh đèn giúp họ suy nghĩ về sự đến của Đấng Cứu Thế đã được hứa trước. Buổi tối khi đèn được thắp lên, mọi người trong đền thờ đều tràn ngập niềm vui...”

“Khi ánh sáng từ đền thờ chiếu sáng Giê-ru-sa-lem, người Do Thái nói về niềm hy vọng của họ nơi Đấng Cứu Rỗi sắp đến. Dân chúng hy vọng Đấng Cứu Rỗi sẽ sớm đến để ban cho Y-sơ-ra-ên ánh sáng của Ngài. Chúa Giê-su hiểu rằng những ngọn đèn cũng bày tỏ một lễ thật quan trọng khác trong Kinh Thánh: Chúa Giê-su giống như những ngọn đèn trong đền thờ. Chúa Giê-su là Đấng ban cho ta mọi ánh sáng và lễ thật thiêng liêng. Lễ thật Kinh Thánh soi sáng lòng và trí con người trên đất đầy dẫy sự tối tăm này. Những ngọn đèn trong đền thờ là một biểu tượng đẹp. Nhưng mặt trời còn đẹp hơn. Chính bàn tay của Chúa Giê-su đã đặt mặt trời lên bầu trời.

“Lúc đó đã là buổi sáng. Mặt trời đã mọc trên núi Ô-li-ve. Những tia nắng chiếu xuống những cung điện bằng đá cẩm thạch và chiếu sáng những bức tường vàng của ngôi đền. Chúa Giê-su chỉ mặt trời và phán: ‘Ta là sự sáng của thế gian’ [*Giăng 8:12*].”—Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 463, 464.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Ta không bao giờ có thể học được những lễ thật quan trọng nào như Kinh Thánh từ khoa học? Ví dụ như Thập giá? Hoặc sự phục sinh? Hay sự tái lâm? Còn những lễ thật nào khác trong Kinh Thánh cần được bày tỏ cho ta, nếu không ta sẽ không bao giờ biết về những lễ thật ấy?
2. Lu-xi-phe là một thiên sứ hoàn hảo. Nó biết rất nhiều về Đức Chúa Trời và Ngài là ai. Nhưng Lu-xi-phe đã phản nghịch. Sự sa ngã của Lu-xi-phe dạy gì về sự tự do lựa chọn? Ta cũng có sự tự do lựa chọn tương tự. Tại sao ta phải chọn dâng cuộc đời mình cho Chúa mọi phút giây?